प्राप्य विद्याधरीं भार्यां नियोज्य स्वपदे सुतं
पुनरू वैद्याधरीं योनिं स्मृतजातिः प्रपत्स्यसे । 58
एवं विरम्य शापान्तम् उक्त्वा शर्वे तिरोहिते
अचिरेण 'एव जातो ऽहं भूतले बणिजां कुले । 59
नगर्यां वल्लभीनाम्न्यां महाधनबणिक्सुतः,
वसुदत्ताभिधानः सन् वृद्धिं च गतवान् अहं । 60
कालेन यौवनस्थश्च प्रित्रा कृतपरिच्छदः
द्वीपान्तरं गतो ऽभूवं बणिज्यायै तदाज्ञया । 61
आगच्छन्तं ततो ऽटव्यां तस्करा विनिपत्य मां
हृतस्वम् अनयन् बद्ध्वा स्वपल्लीं चण्डिकागृहं । 62
विलोलदीर्घया घोरं रक्तांशुकपताकया
जिघत्सतः पशुप्राणान् कृतान्तस्य 'इव जिह्वया । 63
तत्र 'अहम् उपहारार्थम् उपनीतो निजस्य तैः
प्रभोः पुलिन्दकाध्यस्य देवीं पूजयतो ऽन्तिकं । 64
स दृष्ट्वा 'एव 'आर्द्रहृदयः शवरो ऽप्य् अभवन् मयि,
वक्ति जन्मान्तरप्रीतिं मनः स्निह्यद् अकारणं । 65
ततो मां मोचयित्वा 'एव बधात् स शवराधिपः
ऐच्छद् आत्मोपहारेण कर्तुं पूजासमापनं । 66
मा 'एवं कृथाः, प्रसन्ना 'अस्मि तव, याचस्व मां वरं,
इत्य् उक्तो दिव्यया वाचा प्रहृष्टश्च जगाद सः । 67

Digitized by Google